

stopile na oder in ste svoje nalogi tudi na občno pohvalo zvršile, to nam je dokaz, da na dramatičnem polji bodemo čedalje bolj napredovali. In tako sklenemo sporočilo to s srčno zahvalo vsem, ki so se ta večer na odru žrtovali za to, da so siromakom naklonili tako zdatno pomoč. Slava!

— V pondeljek so napravili čitalnični pevci serenado ljubljencu slovenskega naroda dr. Janezu Bleiweisu za god njegov.

— Tudi našim fajmoštrom je od c. k. deželne vlade prišel ukaz zaradi pisanja krstnih bukev vsled novih verskih postav. To je kaj čisto novega, da fajmoštri ne po škofijstvu, ampak kar naravnost po svetni oblasti sprejmejo povelje.

— Čudne prikazni na ljubljanski gimnaziji hrup delajo po mestu. Pripoveduje se, kakor je tudi „Slov. Narod“ povedal, da sedanji knjižničar g. H. slovenskim knjigam pot zapira v knjižnico in iz knjižnice, — da se slov. knjigam ne pristuje med klasiki; če pride dijak s ponižno prošnjo, naj bi mu profesor dal slovensko knjigo, zadere se nad njim blezo tako-le: „Lesen Sie deutsche Blätter, deutsche Classiker und keinen solchen Quark und Schmier.“ Še celo deželo, ktere kruh je, je menda sramotil ter jej kaj sramoten priimek dal. Neverjetno se nam je zdela ta govorica, če tudi nam je znano, da je „Novice“ že imenoval „Schmierblatt“, zato doslé nismo hoteli govoriti o njej; a ker ni preklical, kar je gotovo izvedel iz vnanjih listov, zato se nam verjetna zdi, in več ne moremo molčati, ampak vprašamo: ali se to ne pravi dražiti narod slovenski? Čudno se nam tudi to zdi, da je vodja, ki je miren mož, takemu izročil knjižnico? Ali nima med toliko profesorji nobenega mirnejše krvi? — Dalje se nam tudi to čudno zdi, da slovenščina na gimnaziji nima na teden saj toliko ur, kolikor na realci. Zakaj sl. ministerstvo v istem mestu ne meri z enakim vatlom? Dve uri za cel teden je pač preubogo malo! In še od teh dveh marsiktera odpade zaradi konferencij ali drugih pripetljivejev, ker so ure menda le od 11—12 dopoldne in poslednjo uro popoldne. Deželni zastop bode vendar moral resno zahtevati, da se v slovenskih deželah ne gleda samo na učne stvari, ampak tudi na osebe, katerim je nauk izročil!

— (Celo mirne nune nimajo miru.) Kolik trn v peti je „Tagblatt-u“ duhovstvo in plemstvo, pokazal je zopet list, v katerem je priobčil svoje sestre „Tagespošte“ laž: „da je grofovski stric 16letno hčer z zvijačo odpeljal starišem ter jo v poduk izročil ljubljanskim nunam — da so stariši za to skrivališče zvedevši svojega otroka zahtevali iz samostana, toda brez uspeha, in da hočejo pri sodniji iskati svoje pravice.“ — Da naši bralci izvedó, kako dopisun resnico sovraži, povemo jim ves ta prigodek: Oče baronovskega stanú je svojo hčer v odgoji tako zanemaril, da 16 let stara ne zna niti ročno brati niti pisati, tudi v verskem uku je nevedna. Sorodnik (grof P.), spoznavši nevarnost za zanemarjeno sorodkinjo svojo, jo na svoje stroške v izrejo izroči tukajšnjemu izvrstnemu in obče čislaneemu nunskeemu samostanu, a to še le potem, ko je c. kr. sodnija neskrbnemu očetu vzela očetovo oblast do nje. In to blago delo je nova „Mortara“?! Sicer je ta umazanec v drugem listu preklical ta izmišljeni škandal. Al mi ga vprašamo: Ali se ne bi bil imel prepričati, predno je natisnil „Tagespoštno“ laž? Toda po znamenem načelu „le obrekuj, saj nekoliko vendar le obvisi“, hotel je — le pri Bogu je milost! — „Mortaro“ imeti v Ljubljani. Dopisun „Tagespoštne“ pa si je vrh tega še hotel par krajcarjev prislužiti s tem, da je prodal

umazano blago temu listu, sicer bi si bil lahko prihranil poštino s tem, da bi bil svoj dopis kar naravnost izročil „Tagblatt-u“, ki mu je bliže in v duhu soroden. — Če se taka blaga dela oskrunjajo, čegava čast je po tem še varna razbojnikov!

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Političnih novic ni ta teden posebnih bilo, kakor ta, da — Reka je ogerska, to je, da je blizo v taki razmeri do Translajtanije kakor je „Trst“ kot „reichsunmittelbar“ v Cislajtaniji! Deželni zbor hrvaški je volil tudi že poslance za ogerski zbor, — večidel so uradniki Rauchovi, ki imajo zastopati narod hrvaški v Peštu. „Srce, kaj si želiš še več?“ — more se Rauch samega sebe vprašati. — V Peštu je zdaj Avstrija. Delegaciji niste še do sklepov v zborih dospele; delajo le še odbori. V finančnem odboru je minister finančni dr. Brestel 21. dne t. m. razložil denarni stan neogerskih dežel in povedal, da bode spet 12 milijonov manjkalo, ki naj se skupaj spravijo z davkovsko preuredbo, s posojilom in prodajo ene železnice.

Denarni zapisnik Maticin.

Novi udje:

Gospod * Volk P. Engelbert, redovnik sv. Franja
v Novem mestu 10 gold.
„ Zajec Janez, gimnaz. suplent v Ljubljani 2 „

Stari udje so plačali:

a) ustanovniki:

Za 2. leto: g. Košir Janez.
Za 3. leto: gg. Košir Janez, Sovič Jožef, Kreč M. (prvo polovico).
Za 4. leto: gg. dr. Jan. Steiner, Šinkovec Jožef, dr. Kopač Jožef, Topljak Jožef.
Doplačali so: gg. Kavčič France, Stritar Janez, Pinežič Viktorin, Grivec France, Brnik Lovro, Marn Jožef, Remec Primož, Teharska občina, Celjska čitalnica, Poddružnica kmet. v Celji, Krušič Ivan, Kapus France, Žuža Ivan, Ogradi France, Pertot Jožef, Močnik Matej.

b) letniki:

Za 1865. leto: g. Golob Anton.
Za 1866. leto: gg. Sajevec France, Toman Ivan, Lomberger Jožef, Golob Anton, Saje Janez, Dolencec Janez.

(Dalje prihodnjič.)

Žitna cena

v Ljubljani 21. novembra 1868.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 4 fl. 50 —
banaške 5 fl. 20. — turšice 3 fl. 20. — soršice 3 fl. 60. — rži
3 fl. —. — ječmena 2 fl. 40. — prosa 2 fl. 40. — ajde 2 fl. 50. —
ovsa 1 fl. 70 — Krompir 1 fl. —.

Kursi na Dunaji 24. novembra.

5% metaliki 58 fl. 80 kr. Ažijo srebra 115 fl. 65 kr.
Narodno posojilo 64 fl. 15 kr. Cekini 5 fl. 52 kr.

Loterijske srečke:

V Gradcu } 49. 42. 51. 30. 15.
na Dunaji } 18. novembra 1868: 70. 4. 15. 90. 26.
Prihodnje srečkanje v Gradcu in na Dunaji 2. decembra.